

Ἀριθ. 683 — Λεπτὰ εἴκοσι πέντε.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄.

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΟΜΟΣ ΚΖ΄.

Συνδρομή ἰτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑξῆς. Ἐτους καὶ εἶναι ἰτήσια.— Γραφεῖον Δικατ. Ὁδ. Παρθενιαγωγίου 14.

29 Ἰανουαρίου 1889

Δημήτριος Α. Κορομηλάς

Ευρυμέδην [ἀπόσπασμα: τέλος πρ. Α΄]

Εστία, Αθήνα

τμ. 27, τχ. 683 (29 Ἰανουαρίου 1889), σ. 72-74

~~~~~◆~~~~~

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Τὸ τέλος τῆς Α' πράξεως.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ — ΕΥΡΥΜΕΔΗ

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ιδία κατερχόμενος σύντρος.*

Τὰ πάντα τώρα κατὰ πλάτος ἐξηγῶ,
τὰ δάκρυά της καὶ τὴν ἰκεσίαν της·
ἀλλὰ τίς εἶνε οὗτος; πῶς τὸν εἶδε; ποῦ;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *δειλῆ*

Καλέ μου πάτερ...

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *περιπτυσσόμενος αὐτὴν*
Κόρη μου....

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *περίδακρυς*
Σ' ἐλύπησα....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *βαθέως στένων*

Μὴ κλαίης, λέγε· κάθησον ἐδῶ, ἐλθέ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *κλίνουσα γόνυ πρὸ τοῦ Ὑπερβόλου*
ὅστις ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον.

Πλὴν δὲν θὰ μ' ἐπιπλήξῃς....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *προσπαθῶν νὰ μειδιάσῃ*
"Ὁχι, κόρη μου·

τὰ δάκρυά σου παῦσαι.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *καταφιλοῦσα τὰς χεῖρας αὐτοῦ.*
Πάτερ μου καλέ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *θωπεύων αὐτὴν*

Εἰπέ μοι πάντα.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *διστάζουσα.*

Νὰ σοὶ εἰπῶ....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐνθαρρύνων αὐτήν.*

Λέγε μοι.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *μετὰ δειλίας ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἶτα*
τὸ θάρρος ἀνακτῶσα.

Μίαν ἡμέραν ἔτρεχον ἐν τῇ αὐλῇ
τὰς χρυσαλλίδας πρὸ ἐμοῦ διώκουσα,
ὅτ' ἐκ τῆς θύρας, ἣτις ἦτο ἀνοικτὴ
εἰσῆλθε νέος ὡς ὁ Φοῖβος ἐκλαμπρος
ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων κάπρον φοβερόν.
Ἐρυθριῶσα ἔστην τότε ἀναυδος
μὴ ἐννοῦσα πῶς εἰσῆλθε καὶ πρὸς τί.
Αἴφνης τὸν κάπρον ρίπτει ἐκ τῶν ὤμων του,
καὶ ἐνῶ πίπτει ἐπ' αὐτοῦ ψυχολιπῆς
διὰ νευμάτων μοὶ ζητεῖ βοήθειαν
ἐπιδεικνύων τὰς χαινούσας τρεῖς πληγὰς.
Τρέχω, τῷ φέρω ὕδωρ, πίνει εὐχαρις,
καὶ μετ' ὀλίγον συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν
μοὶ διηγεῖται τὰ κατὰ τὴν θήραν του,
καὶ πῶς τὸν κάπρον κατεφόνευσε λοχῶν,
τὸν κάπρον, ὅστις οὕτω τὸν ἐπλήγωσεν.

"Ὅτε ἠγέρθη πρὸς ἀποχαιρετισμόν,
τὰ γόνατά του ἰσχυρῶς ἐκάμπτοντο
καὶ ἠδυνάτει νὰ βαδίσῃ ἀσφαλῶς.

Τί ὤφειλον νὰ πράξω τότε, πάτερ μου;
ἦτο γλυκὺς, ἀνδρεῖος, ἦτο ἀσθενής,
καὶ δὲν ἠρνήθην εἰς αὐτὸν τὸν οἶκόν σου.

Ἡ μαῖα, ὡς τὸν εἶδεν, ἔρρηξε φωνήν,
ἀπέτιλε τὴν κόμην ἐκ τῆς θλίψεως,
ἀλλ' ὅτ' ἐπέισθη πόσον ἤμην σταθερὰ
ἐνέδωκεν ἐν τέλει καὶ ἐσίγησεν.

Δέκα ἡμέρας μείνας οὗτος παρ' ἐμοὶ
τὴν ἐνδεκάτην εἰς τὴν πόλιν ἔφυγεν
ἐκ τῶν πληγῶν του ἐντελῶς θεραπευθείς.

Ἄλλ' ἔκτοτε, ὦ πάτερ, ἀγαπῶμεθα
καὶ δόντες τὴν ἐγγύην ἐν κρυπτῷ ἡμεῖς
τὸν γάμον τώρα παρὰ σοῦ προσμένομεν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *συγκεκλινημένος*

ᾠ Εὐρυμέδη, ἀλλὰ πῶς γνωρίζεις σὺ
ὅποῦς εἶνε οὗτος, πόθεν ἔρχεται;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *ἐνθουσιωδῶς*

"ὦ, νὰ τὸν ἴδῃς, νὰ λαλήσῃς μετ' αὐτοῦ,
καὶ θὰ νοήσῃς πῶς μὲ ἐσαγήνευσεν.
Πῶς θέλει νὰ σὲ ἴδῃ, πῶς σὲ ἀγαπᾷ!...

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

Καὶ ἔκτοτε δὲν ἦλθε;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Πῶς δὲν ἦρχετο;

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

"Α!...

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Καθ' ἐκάστην, ὅπως συναντήσῃ σέ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ

Πρὸ πόσου χρόνου ἀγαπᾶσθε;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ.

Πρὸ μηνός.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἀπορῶν.*

Καὶ πῶς ἐσχάτως δὲν μοὶ ὠμολόγησας
τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ

Ἐφοβήθην· καὶ αὐτὸς
ἐλθὼν πρὸς τὴν ἐσπέραν μὲ ἐπέπληξεν·
ἀλλ' ὡς σὲ εἶδον σήμερον ἐθάρρησα
καὶ ἐσκεπτόμην νὰ σοὶ εἴπω πάντα, ναί,
διότι πάσχω, πάτερ, ἢ ταλαίπωρος.
Πέντε ἡμέρας δὲν τὸν εἶδον, ἐννοεῖς;
τί γίνεται; ποῦ εἶνε; πῶς δὲν ἔρχεται;
Καὶ ἐπεμψα τὴν μαῖαν, ἵνα μάθῃ τι...
ἀλλ' ἐπανήλθε δυσδαιμόνως ἀπρακτος.
ᾠ, σὺ νὰ εὕρῃς τοῦτον, πάτερ ἀγαθέ,
τὸ βλέμμα σου μοὶ λέγει ὅτι ἔστερξας·
γελαῖς... θὰ μοὶ τὸν δώσῃς; λέγε· ὄχι; ναί;
ιδέ με, πάτερ.... ἀπὸ τῶν χειλέων σου,
ἢ εὐτυχία τῆς ψυχῆς μου κρέμαται.
Εἰπέ μοι, πάτερ....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀσπαζόμενος αὐτὴν
Ἔστω....

ΕΥΡΥΜΕΔΗ κλαίονσα ἐν χαρᾷ
Ἄ, εὐχαριστῶ!

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀπομάσσω τὰ δάκρυά του
Ἔ, ἔ!.. κ' ἐγὼ δακρῶ, Εὐρυμέδη μου,
ἀρκεῖ νὰ ζήτῃς εὐδαιμόνως μετ' αὐτοῦ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐν πεπειθησίᾳ
ᾠ, περὶ τούτου, πάτερ, ἔσο βέβαιος,
διότι μὲ λατρεύει ὅπως σὺ αὐτόν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ
Θὰ μὲ ἀφήσῃς ὅμως αὐτεξούσιον
νὰ πράξω ἐλευθέρως ὅ τι ἐννοῶ.
Τὸν γάμον ἴσως θὰ ὀρίσω ὕστερα,
ὡς καὶ τὸν τόπον, καὶ πᾶν ἄλλο σχετικόν,
διότι ταῦτα εἶνε ἀλληλένδετα
μετὰ τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ ἐξασκῶ.

ΕΥΡΥΜΕΔΗ περιχαρῆς
Πᾶν ὅτι θέλεις πράξῃς, εἰσαι κύριος·
ἐγὼ δὲν ἔχω ἄλλον πόθον ἢ αὐτόν,
σὺ δ' ὀρίσον τὸν γάμον κατὰ βούλησιν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ μειδιδῶν
Καὶ τώρα πῶς καλεῖται;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ
Φαίαξ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀναπηδῶν ἐπιτομος·
Φαίαξ;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐκπληκτος
Ναί.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἐν νευρικῇ ταραχῇ.
Καὶ ὁ πατήρ του; τίς;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἀφελῶς
Ὁ Ἐρασίστρατος.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀπελις
Κατάρα!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐγειρομένη ἐκπληκτος
Πάτερ....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ διατρέχων τὴν σκηνὴν
Ἄ, ποτέ, ποτέ, ποτέ!....

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἐμβρόντητος

Οἴμοι! τί λέγεις;

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ὀργίλως.
ᾠχι· εἶν' ἀδύνατον·
τὸν πνίγω μᾶλλον διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
ΕΥΡΥΜΕΔΗ περίφοβος.

Θεοί!

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ.
Τί; τί;... ὁ Φαίαξ ἐν τῷ οἴκῳ μου;
ἦλθε;... τὸν εἶδες;...

ΕΥΡΥΜΕΔΗ μόλις δυναμένη νὰ λαλήσῃ.
Πῶς; ἀλλὰ τὸν ἀγαπῶ!

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ὡς μαινόμενος.
Ποῦ εἶνε ὁ ἀχρεῖς ὅστις ἔκλεψε
τῆς θυγατρὸς μου τὴν καρδίαν;
ΕΥΡΥΜΕΔΗ τείνουσα πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖρας.
Πάτερ....

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ
Ποῦ ;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ περίτρομος.
Φοβοῦμαι τὴν ὀργὴν σου, πάτερ· σύνελθε...

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἐτραγκαλιζόμενος βιαίως αὐτὴν
ᾠ Εὐρυμέδη, ὄχι... δὲν τὸν ἀγαπᾷς...
δὲν ἦλθε, δὲν τὸν εἶδες, σὲ ἠπάτησαν...
Εἰπέ μοι ὅτι ἀγνοεῖς τὸν ἄνθρωπον,
ὅτ' εἶνε ἄλλος ὁ μνηστήρ σου... ἄλλος, ναί,
δὲν εἶν' ὁ Φαίαξ... λέγε, λέγε, κόρη μου...
Φοβοῦμαι μὴ συντρίψω τὴν καρδίαν σου...
δὲν θ' ἀποθάνῃς ἐὰν αἰφνης ἀρνηθῶ!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἀταράχως.
Ὁ Φαίαξ εἶνε, πάτερ, πλὴν τί ἔπραξεν;
ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ πίπτων ἐπὶ τῆς ἔδρας.
ᾠ, δυστυχία!... ὦ, ταλαίπωρος ἐγὼ!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ μετὰ μικρὰν σιγὴν.
Ἐκπεπληγμένη σὲ ἀκούω λέγοντα
καὶ νὰ συνέλθω προσπαθῶ εἰς ἐμαυτὴν·
ἀλλὰ οἱ λόγοι οὗτοι μ' ἐκεραύνωσαν
καὶ ἐκ τοῦ κτύπου μένω ἔτι ἐνεᾷ
ζητοῦσα ἔρμα ἐν τοιαύτῃ λαίλαπι
ἐπισκηψάση αἰφνιδίως ἐπ' ἐμοῦ.
Ἄν ἤτό τις κακοῦργος τί θὰ ἔλεγες,
τί πλεῖον ὅσων εἶπας βρέμων κατ' αὐτοῦ
κατασυντρίβων οὕτω τὴν καρδίαν μου;
Δὲν εἶνε γόνος παλαιγόνου γενεᾶς
ἴσος ἐν δόξῃ πρὸς τὸν μέγαν οἶκόν σου,
ὃν ὑπὲρ πᾶν γεραίρω, ὕστατος θαλλός;
τὸν πάππον του δὲν ἔχει ἐν τοῖς κύμασι
τῆς Σαλαμῖνος ἐνδοξὸν πολεμιστὴν
ὅπως σὺ ἔχεις τὸν πολὺν Καλλιμάχον
ἐν Μαραθῶνι ὅπου ἔπεσε θανών;
Καὶ πῶς εὕρισκεις ὅτι εἶν' ἀνάξιος
τῆς θυγατρὸς σου εὐπατρίδης ὡς αὐτός;
Δὲν τὸν γνωρίζεις, πάτερ μου, τὸν Φαίακα,
ἴσως παρ' ἄλλων ἤκουσας περὶ αὐτοῦ,
ἀλλ' ὅτι καὶ ἂν σ' εἶπον εἶνε ψεύσματα,
διότι εἶνε μεγαλόψυχος ἀνὴρ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἐγειρόμενος ἐν ὄργῃ
καὶ μεταβαίνων δεξιᾷ.

Νὰ μὴ ἀκούσω λέξιν περὶ Φαίακος . . .
πῶς εἶπας; . . . εἶνε μεγαλόψυχος ἀνὴρ;

Βλέπων ὅτι ἡ Εὐρυμέδη ἐτοιμάζεται τὰ ἀπαρτήση.

Σίγα, δὲν θέλω . . . Λέγε . . . τί σοὶ ἔλεγεν; . .
"Ὁχι . . . νὰ φύγης, δὲν ἀκούω . . . φύγε, ναί!

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἰδίᾳ περιδάκρυς.

ὦ πάτερ μου, ὑπέκω εἰς τοὺς λόγους σου,
ἀφοῦ τὸ θέλεις, κόρη εὐπειθὴς ἐγώ
ἀλλ' ἂν ποτ' ἐπανεέλθης εἰς τὸν οἶκόν σου
μετ' εὐπλοίαν φέρων πάλιν θησαυροὺς,
τὸν πόδα πρόσχες, βαίνει βραδυκίνητος
μήπως προσκόψης ἐπὶ τάφου χθαμαλοῦ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἀδοτηρῶς.

Τί ψιθυρίζεις ἰσταμένη ἔκλυπος;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ περίλυπος.

Οὐδέν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἐν συγκινήσει.

Εἰπέ μοι . . .

ΕΥΡΥΜΕΔΗ βαίνοῦσα πρὸς τὴν θύραν ἀριστερᾷ.

"Ὁχι, πάτερ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ ἰκέτης.

Κόρη μου . . .

ΕΥΡΥΜΕΔΗ ἀδάκρυτος.

Σὲ ὑπακούω.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ κλαίων ὡς ἐξῆλθεν ἡ Εὐρυμέδη.

'Ἄλλ' ἐγὼ σὲ θανατῶ! . . .

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ.

